

כארון: אפילוג

1.

מִבְעַד לַחֲלוֹן:
עֵץ עֶרְמוֹן,
עֲלוֹתוֹ צְפוּפָה, יֶרֶקֶת-עַד,
שָׁמַיִם שֶׁל כָּחַל-מִגְרִיט – – –
אֶתָּה מָת.

2.

הַזְמַן:
תְּנוּעַת לֵהָב הַמָּשׁוּט
הַנִּנְעֵץ בְּאֶדְוָה.
חֲתוּךְ הַמַּיִם הַשְּׁחֹרִים
בְּאִמְצָעוֹ שֶׁל הַלֵּילָה.

הַזְמַן, עֵטוּף בְּקוֹלָה,
מִמְלֵמֶל בְּנִלִית:
מָה שֶׁהָיָה הוּא שֶׁיְהִיָּה. מָה
שֶׁנַּעֲשֶׂה יַעֲשֶׂה.

אֶת כָּל הַחַיִּים הַעֹבְרִת תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ,
נִשְׁאָר לַעֲמֹד לְצַד הַבֵּן הַשָּׁנִי.

קוֹל פְּגִיעַת הָאֶבֶן בַּמַּיִם.
בְּאִמְצָע הַנֶּהָר
לֵילָה.

מְדִידוֹתוֹ שֶׁל הַזְמַן
אֶל תוֹךְ הַתְּבִנּוֹת הַיְדוּעוֹת:
שְׁנָתִים. שְׁבָעָה חֳדָשִׁים. עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה יָמִים.

3.

רֵיחַ הַגּוֹף.
שְׁקִיעַת הָעוֹר אֶל פְּנִים הַלְחִיִּים.
הָרַעֲדוֹת.
תְּנוּעַת אַבְנֵי הָרַחִים שֶׁל זָכְרוֹן,
אֲבוֹק הַהִיּוֹת.
הָרָגַע בּוֹ חֲרַבְנָתָהּ עַל עֲצָמָהּ.

שְׁנִינוּ תַּחַת זֶרֶם הַמַּיִם בַּחֲדַר בֵּית הַחוֹלִים,
זְרִימַת הַמַּיִם הַחוּמִּים בְּתַעֲלַת הַנִּקְוָז.

4.

בְּמִשְׁךְ שָׁנָה לַעֲסָתִי כָּל לַיְלָה
חָפֵן עָלַי לוֹטוֹס
עַד שֶׁהִצְלַחְתִּי לְהַנִּיחַ לְסוֹפָהּ,
לְרֹאוֹת אוֹתָהּ, שׁוֹב
לְבוֹשׁ לְמִשְׁמַרְתִּי הַיּוֹמִית –
נִהַג טָקְסִי
שֶׁל נְהוּרוֹת הַמַּתִּים.

5.

עֲרַמַת הַזִּמְן
גְּמִישוֹתוֹ הָאֵינְסוֹפִית,
תְּנוּעַת הַלֵּהב הַחוֹתֶךְ בְּנֶהֱרֹק
פְּצִיעַת הַמַּיִם – אֵינָם
מְבַדִּילִים בֵּין אֲמַת
לְשִׁקֵּר.

6.

רָגְעִי יְלָדוֹת קִטְנִים:
שְׁנִינוּ מוֹל מַעֲבֵר הַחֲצִיָּה.
יָדָה, חֲמָה
מוֹשָׁטָה.

הַשְׁתַּקְפוּתָנוּ מוֹל דָּלֶת הַדִּינָר,
הַעוֹר הָאָדָם שֶׁל קֶצֶה הַמוֹשָׁב,
רָגְלִי, נִמְתַּחֲחוֹת עַל טַבַּעַת הַמַּתְכָּת
עַד הֶרְצָפָה.
כּוֹסוֹת אֲרָכוֹת
דְּבִדְבֵן מִשְׁמֵר,
מִתְחַתּוֹ קֶצֶפָה.

אֶתָּה וְאֲנִי,
יְשׁוּבִים אֶל דִּלְפֶּק דִּינָר בְּפֶתַח תְּקוּהָ
קְאוּבִיִּים אֲבוּדִים בְּמִדְבָּר הַגְּבֵרִיּוֹת
אָב בֵּן.

7.

Vater Jakob, Vater Jakob,
Schläfst du noch? Schläfst du noch?
Hörst du nicht die Glocken?
Hörst du nicht die Glocken?
Ding-dang-dong, ding-dang-dong*

8.

כָּאֵן נַח יַעֲקֹב אֲבֵן סִלְמָאן דְּבוּרִי
שְׁרָצָה לְאַהֲבָה וְלֵהִיּוֹת נֶאֱהָב
אֲבָל לֹא יָדַע אֵיךְ.

* שִׁיר הִילָלִים frère Jacques בגרסתו הגרמנית. השִׁיר מִסְפֵּר עַל גִּזִּיר (אֵח) בִּשְׁם יַעֲקֹב שִׁישֵׁן עַד מֵאוּחֹר, וּפְעֻמוֹנֵי הַבּוֹקֵר שֶׁל הַכְּנִסְיָה מַעֲרִים אוֹתוֹ. בַּעֲבֵרִית מוֹכֵר הַשִּׁיר בְּגֵרְסָה 'אֲחִינוּ הַנְּהִג'. הַבֵּית בְּתֵרְגוֹם חוֹפְשִׁי: "אֲבָא יַעֲקֹב, אֲבָא יַעֲקֹב/ אֶתָּה עֵדִיין יִשָּׁן? אֶתָּה עֵדִיין יִשָּׁן?/ אֵינְךָ שׁוֹמֵעַ אֶת הַפְּעֻמוֹנִים? אֵינְךָ שׁוֹמֵעַ אֶת הַפְּעֻמוֹנִים?/ דִּינֵג דִּנֵּג דּוֹנֵג, דִּינֵג דִּנֵּג דּוֹנֵג".

9.

הוא לִמַּד אוֹתִי
לְדַפֵּק מִסֵּמֶר בְּקִיר.
לִמַּד אוֹתִי
אֵיךְ לְקַמֵּר קִיר עֵץ.
הוא לִמַּד אוֹתִי
לְפַתֵּר חִידוֹת.

וּשְׁתִּיקוֹת.

אֶהְבֶּתִּי אוֹתוֹ
אֲנִי עֲדִין אוֹהֵב.